

BANKI KIVÉT – 3. AZ ELVÁRÓ HIT

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 01. 14.

Köszönjük Úr Jézus, hogy Te itt vagy közöttünk, mert mi a Te nevedben gyülekezünk össze. Hálát adunk Atyám, hogy Te az elhívott szolgálók mellett állsz és támogatod őket minden útjukban, munkájukban, az Ige hirdetésében. Jézus nevében kiküldjük a szolgáló angyalokat, hogy biztosítsák a szolgálóknak a tiszta utat, a balesetmentes közlekedést, és a szent időzítést, hogy mindenkor kellő időben a helyszínre érkezhessenek, és hirdethessék a Te Örömhíredet Atyám.

Hálát adunk a mai napért, hogy összegyülekezhettünk, hálát adunk, hogy táplálsz minket a Te Igéddel, a szellemi kenyérrel, és köszönjük Atyám, hogy az imáinkat megválaszolnak tekinthetjük, mert Te örömd leled abban, hogy betöltöd a szükségünket. Betöltöd a szívünk kívánságait, dicsőségesen a Jézus Krisztusban az Ő gazdagsága szerint. Az imáinkat megválaszolnak, megragadottnak és úton levőnek nevezzük, minden egyes esetben.

Köszönjük a békességedet, jelenlétedet, és hogy közösségben lehetünk veled Atyám. Hálát adunk a növekedésért, amit Te adsz nekünk. Az nyitott ajtókat, kapukat megköszönjük Uram. Hálát adunk, hogy Te kedvessé tettél bennünket az emberek előtt, és nemcsak bennünket, hanem a szolgálatainkat is. A Jézus Krisztus Szent nevében. Ámen!

Köszöntsd a szomszédodat, és bátorítsd arra, hogy örvendezz az Úrban! A múlt alkalom után azt mondta valakit, hogy így nem hallottunk pásztor imádkozni, amikor az egyik Szentünkért imádkoztunk. Hatalommal és erővel történt ez. Az ellenséghez ilyen hangon kell szólni, vagy még durvábban. Ennyi. Ez nem a harag hangja, hanem a hatalom hangja, hogy az ellenség lépjen le. Hallelúja, él az Úr!

Imádkoztunk már azért, hogy az Úr készítsen fel minket az elkövetkező programokra. Egy picit a programokról beszéljünk. A „Házasság Hete” keretében különböző programokat szervezünk, például író-olvasó találkozót a „Békevár – 1. Párvalasztás, házasság c. könyv kapcsán. Lehetőséget szeretnénk biztosítani a házasság megerősítésére is. Lehet, hogy ezek csábítóbbak a világ számára.

Február 11-én a hétfői összejövetelünket a „Házasság Hetébe” integráljuk. Március 2-a az Ima világnapja. Ehhez készítünk egy rövid anyagot, hogy mi is ez és mi a lényege. Ezt egy hagyományteremtő imanapnak tervezzük, mert minden évben meg kellene ezt tartani.

A bővülködésről szóló tanítássorozat 16-ik része következik. Mai tanítás címe: Banki kivét – 3. Az elváró hit. Elismételjük, hogy a mennyei bankból három módon tudunk kivenni anyagiakat, pénzt: az *egyértés* ereje, a *megvallás* ereje és az *elváró hit*, amiről ma tanulunk.

Hogy az elváró hitet jobban meg tudjuk fogalmazni, jobban meg tudjátok érteni, ezért a jegyzet végéről kezdjük. Különbség van, hogy valamit *megragadni*, például a gyógyulásunkat, vagy pedig *elváró hittel* lenni a kért dolog iránt.

Ugyanis Krisztus a kereszten *megszerezte* a megváltást. Az *Ő sebei által meggyógyultunk*, nekünk csak meg kell *ragadni* a gyógyulásunkat, nem kell rá várni. Ebben a világban, ebben a másodpercben bárki megragadhatja a gyógyulását.

Az *elváró hit* az arra vonatkozik, hogyha valamit *kérünk*, mint például a múlt héten a Békevár Egyesület részére a pályázati összeget. Ahhoz kell egy elváró hit, mert néhány hét, amíg elbírálják, utána jön az értesítés.

Addig ki kell tartani, amíg *valóságban* nem látjuk legalább egy értesítés formájában, hogy az a pályázat nyert. Addig hitben ki kell tartani. Ehhez kell az elváró hit. Azt hiszem, ez a különbség megvilágítás elég jól jött az Úrtól. Az Úr Jézus jól magyarázta el ezt a különbséget, amit én papírra vetettem.

A *hit* az egy *elvárás* egyébként is. Mégpedig *reményteli* és folyamatos *várakozás*. Képzeltetek el egy harci lovat. A harci ló olyan kitarató, aki úgy áll neki a csatához, hogy nem lehet legyőzni. Valahogy nekünk is így kell állni a helyzetekhez.

Zsidó 6,11-12.

Kívánjuk pedig, hogy közületek mindenki ugyanazt a buzgóságot tanúsítsa mindvégig, hogy a reménység teljes bizonyosságára eljussatok.

Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik hit és békességes tűrés által öröklük az ígéreteket. Ámen!

A görögben a *reménység* szó: *várakozást* is jelent. A *tűrés* pedig *türelemet*. Tehát ez az Ige is használható az elváró hithez.

Zsidó 6,15.

És ekképpen, békességtűrő lévén, megnyerte az ígéretet.

Ábrahámról van szó. Az *angol* úgy fordítja ezt a verset, hogy *türelmesen kitartott, és ez által megnyerte az ígéretet*. Nézzük meg a hit meghatározását.

Zsidó 11,1.

A hit pedig a reményelt dolgoknak a valósága, a nem látható dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka. Ámen!

Amiért imádkoztunk a múlt héten, azért a pályázatért, azt még valóságban nem látjuk, nem tudjuk kézzel fogni, mert még el sincs bírálva a pályázat, de *hitünkkel* ki tudunk nyúlni, *megragadni*, és *elváró hittel* lenni, hogy az *megvan* nekünk.

A *hit* a reményelt dolgoknak az *alapja*. Ha nincs meg ez az *alap*, akkor nincs semmi. Ilyen egyszerű. A *hit* az egy *kőalapzat*, amire a remény rá tud *építeni*. Milyen szép meghatározás, ugye?

A *bibliai reménység* az nem más, mint a *bizalommal* teljes *elvárás*. Az elváró hit. Az elvárással *reményelt* dolgok *alapját* képezi a *hit*. Hit nélkül Istentől semmit nem tudunk elvenni. A hitnek egy *örömteli és bizakodó elvárással* kell lenni, a kért és kívánt dolog iránt.

Róma 4,17-18.

Amint meg van írva, hogy sok nép atyjává tettelek téged. Az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja, mint meglévőket.

Aki a reménytelenség ellenére elvárással hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondattott: Így léssen a te magod. Ámen!

A hit = *teljes meggyőződésünk* valamiről, ezért teljes bizodalunk van abban a dologban, hogy *megtörténik*. A teljes meggyőződés ad nekünk *örömteli elvárást*. Ha valamiért *imádkoztunk* és hittel *megragadtuk*, majd hittel kijelentettük, hogy az *megvan*, innentől kezdve örömben vagyunk.

És nem úgy állunk hozzá, hogy hát talán majd egyszer meglátjuk. Az nem hit. Az a *kétkedés*. Az elváró hitet így lehet jobban megérteni, ezzel a körülírással. Most pedig folytassuk a tanításunkat.

A harmadik *kivételi mód* a mennyei bankból az elváró hit. Az is *szellemi erőt* jelent, amikor valaki *várakozásteljesen* az Igére helyezkedik. Azaz az Igén áll meg *kitartóan*. Tudjuk, hogy Isten Igéje *hatalmas erőt* hordoz, mert az Ige *felkent*. Az Igében erő lakozik.

A múltban még a nagy hadvezérek is azt mondták, hogy a Biblia az *élő* valóság, mert az Ige az képes bárkit legyőzni. S ha valakinek a *szívét megéri* az Ige, akkor idézőjelbe mondom: „Isten rabul ejtette” az illetőt.

Isten a *szavaival szabadította fel* a hitét. Ha a Biblia első verseit nézed, pont erről szólnak, hogy Isten teremtett. Hogyan teremtett? A hit *szavaival teremtett*. Ő egyetlen olyan szót sem mondott ki, amely *haszontalan* lett volna, vagy *erő nélküli* lett volna.

Az emberek adnak az orvos szavára, az ügyvéd szavára, a barátok szavára. Miért nem adnak ilyen mértékben az Úr Jézus szavára? Ha az emberek ugyanígy *bíznának* Isten Szavában, akkor az Ige *mélysége feltáru*lna előttük. Ahogy több világosságot kapnának az emberek, az életük is jobbá válna. Megválna és járhatnának a világosság útján.

A Biblia nem más, mint a *hozzánk szóló* Isten. És Isten *akarata* mindenki számára ugyanaz. *Mindenki számára* az, hogy áldott legyen, bővölködő legyen, egészséges legyen, és sorolhatnám tovább. A Biblia leírja világosan, hogy *Ő nem személyválogató*.

Mindenkit egyformán szeret, és mindenkit egyformán halmoz el az áldásaival. A különbség abból adódhat, hogy az egyik ember áldottabb, a másik kevésbé, hogy mennyit tud *megragadni* Isten ígéreteiből. Nem Istent kell okolni azért, ha az egyik ember kevésbé áldott, a másik meg mód felett áldott.

Bízz az Úr ígéreteiben, és *várd el* az áldásainak a megvalósulását. Az *elváró hit* az ima után így szól: Köszönöm Uram, megkaptam, hittel átvettem! A pénzem úton van hozzám, és bőkezűen adhatok a szolgálatokra, a szegényeknek és minden más esetben, amire a Szent Szellem vezet.

Már mocorgott a szívemen korábban is, csak kimaradt, de nagyon jól beillik ide a következő mondat: vannak Istennek olyan *elhívottjai*, akiket *Ő* abban kíván használni, hogy a *szolgálatokat támogassák*.

Volt egy pásztor, szolgált és szólt az Úr a szívéhez, hogy hagyd abba a szolgálatot. S meg volt döbbenve. Uram, de hát akkor én ebben éltem ki magam, akkor most mi lesz tovább, hogyan szolgáljalak téged?

Azt mondta az Úr: kezd el ezt és ezt a *vállalkozást*, én adok hozzá bölcsességet, én nagyon megáldalak, és nagyon-nagyon gazdaggá teszek, és ezzel a pénzzel te jobban tudod szolgálni a *királyság építését*, mintha a pulpitus mögött maradnál. Ez egy konkrét eset.

Tehát vannak ilyenek, akiket az Úr arra hív el, hogy a szolgálatokat támogassák. Ez is egy elhívás, és egy nagyon *gyönyörű elhívás*. S ez előremozdítja az Örömhírneket, az Evangéliumnak a terjedését.

A pesti imakörökben is hallhattátok, hogy a szolgáltók, a pásztorok mellé *oszlopokat* rendelnek. Az oszlopok azok több mindenre jók, a kapaszkodásra is jók, stabilitásra, segítsékre. Fontos a szolgálatoknak az ilyen módon történő *támogatása* is.

Az Igébe vetett *elváró hit* az gyakorlatilag egy *szellemi tevékenység*, mert nem fizikailag teszünk valamit, hanem a szellemi világban *ragadunk* meg valamit. Ennek az eredménye elsőként *áldás*, és másodsorban hitben és erőben való *növekedés*.

Az Ige felszólít bennünket a Jakab 2,17-ben, hogy ne csak hallgassuk az Igét, hanem *cselekedjük* is meg.

Jakab 2,17.

Azonképpen a hit is ha cselekedetei nincsenek, meghalt önmagában. Ámen!

A hitet *párosítani* kell cselekedettel, hogy az *gyümölcsöt* hozzon. Ilyen egyszerű. Az Igébe vetett bizalom és annak megcselekedése hozza a *szabadságot*. Mert olvassuk a János Evangéliumban, hogy *megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket*. (Ján. 8,32)

Higgyétek el, hogy Isten Beszéde *beteljesedik* azok életében, akik hűségesen megcselekszik az Igét. Az Ige *megvallása* *meghozza* a kívánt eredményt, még az akadályok ellenére is. Mert az ellenség próbál akadályokat gördíteni az áldás, illetve az ima útjába, de Isten *ereje hatalmasabb*.

Ugyanis Krisztus a *biztosíték* hogy a szövetség az egy örökkévaló és igaz szövetség. Az a szövetség, amelyet *Ő a vérrel pecsételt* meg. Nem érhet utol a kudarc, ha te *hittel megállsz* az Igén, és az Igét megvallod rendszeresen.

A Zsidó levélhez megyünk. Nagyon érdekes dolog fog itt kikerekedni, talán hasonló ahhoz, mint amikor egy özvegyasszony házába a vízvezetékrendszer kezdett meghibásodni. S az Úr mutatott neki egy Igét, talán a Zsoltárokból, hogy *Ő a feje* a háznak.

És ebből kapott egy *kijelentést* az özvegyasszony, és mondta, hogy nekem már nincs fejem, de Uram, akkor ezek szerint Te vagy az én fejem. És én most hozzád fordulok, és *eléd helyezem* a vízvezeték problémát. És *megszűnt* a probléma.

A másik eset a második világháborúban talán Angliában történt. Bombázások idején mindenki menekült le az óvóhelyre, és az egyik lakótársukat nem találták ott, de reggelig nem mertek kijönni. És amikor reggel följöttek, és megtalálták az ágyában, megkérdezték, hogy te hogyan mertél itt maradni a bombázások közepette?

Hát én találtam egy Igét, és abban kiárasztottam a hitemet, ami úgy szól, hogy nem szunnyad el az én Őrizöm. Ha *Ő nem szunnyad* el, akkor minek legyünk fenn ketten, én *nyugodtan lefeküdhettek*. Ezen az Igén megállt, és jót durmolt, miközben bombáztak. Többiek meg lent féltek a pincében. Ezek a példák azt mutatják, meg lehet állni bizalommal az Igén.

Zsidó 1,3.

Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felségnek jobbára a Magasságban. Ámen!

Ebben az Igében nagyon sok minden van. Tehát meg vagyunk *tisztítva* és Jézussal az Atya *jobbán* ülünk. Most arra szeretnék rávilágítani, hogy az Úr a *hatalma szavával* tartja fenn a mindenséget. Mindent Isten Szava, az Ige tart fent. Ez csodálatos ugye?

Ez a *fenntart* azt is jelenti, hogy *irányít*. De ehhez kaptam egy ideillő szót az Úrtól, hogy *kormányoz*. Az Ige ereje kormányozza a világmindenséget.

Akarod, hogy *anyagilag* is fent tartson téged az Úr ezen Ige alapján? Akkor *kapaszkodj* bele, úgy, mint a másik két esetben, amit az előbb említettem. Életed bármely területét Isten *Beszédére bízhatod*. Ő fenntartja azt. Ámen. Ezek olyan csodálatos kijelentések. Ezek mind kijelentések az Úrtól. A *kijelentés* tudjátok mit jelent? Hogy felfed valamit.

Az *Úr felfedi* a számunkra, a függöny mögött levő dolgokat. Vagy ha szokott olyan lenni, hogy főzöl valamit, és hazaér a férjed, és kíváncsiságból leemeli a fedőt, és megnézi, hogy mi van benne. Akkor kijelentést kap arról, hogy fő a töltött káposzta. Tehát felfed. *Felfed* egy addig *elrejtett* dolgot. Mert amíg a fedő rajta van a fazékon, nem látja, mi van benne.

Te is kezd el *megvallani* a sikeredet és a *győzelmedet* Krisztusban. Nem a saját erődből, hanem Krisztus ereje által. Nem mindegy, hogy *milyen szavakat* használunk. A múlt héten is alaposan időztünk ezen a kérdéssel. Ha szükséges, *neveld át magadat!*

Minden teted, szavad, gondolatod *egyezzzen meg* Isten szavával, tetteivel és gondolatával. Őt a saját *szavai kötelezik* arra, hogy a szükségünket betöltse. Mégpedig a feltámadáskor életbe lépett *szövetség alapján*.

A feltámadáskor lépett életbe az újszövetség. Az Úr Jézus vére a pecsét rajta. Ha te *tántoríthatatlanul* alapozol a szövetségre, akkor *kijöhetsz* a szükségállapotból. Ezek szívet melengető gondolatok.

Ne hódolj be a világi rendszereknek. Mert a világ mit tud? Kölcsön, kölcsön, kölcsön hátán. Nagyon fontos az Igén *elmélkedni*, és ez témája volt az imakonferenciának is. Elmélkedni az Igén. Leülni egyetlen egy Igével, és azt olvasni: Uram ezt még mindig nem értem mit jelent, kérek belőle kijelentést, megértést, világosságot.

Másnap is előveszed, megint elolvasod, és egyszer csak ki fog *ugrani* belőle az addig elfedett titok. Olyan dolog, amit eddig soha nem láttál meg. Így lehetünk *sikeresek* és így intézhetjük az élet ügyeit *bölcsen*. Ebből láthatjátok, hogy Isten *Igéje a kulcs* a pénzügyi területen is.

Engedd meg Isten Szellemének, hogy *megmondhassa*, mit tegyél és hogyan a pénzügyi területen. A gazdag ifjúnak legnagyobb hibája az volt az életében, hogy a *felkínált* lehetőség pillanatában *sarkon fordult*. Mert ő úgy vélte, hogy az Úr el akarja venni tőle, amije van. De ezzel szemben mi történt? Éppen Isten *országát ajánlotta fel* a számára. Az pedig nagy dolog.

A Timótheusnak írt levelében Pál int bennünket, hogy *elsőként* imádkozzunk a *mindenkori politikai vezetőkért*.

1 Timótheus 2,1-2.

Buzdítalak azért, hogy mindenek előtt tartassanak könyörgések, imádságok, közbenjárások, hálaadások minden emberért,

Királyokért, és minden hatalomban lévőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet élhessünk, teljes istenfélelemmel, és tisztességgel. Ámen!

Sok múlik rajtuk, hogy milyen lesz a mi *anyagi életünk*. Milyen törvényeket hoznak, milyen adózási módokat vezetnek be. Ajánlom szíves figyelmetekben a Római levél 13. fejezetét. Ez arról szól, hogy Isten elrendelte az *államapparátusnak* a létrehozását.

A Róma 13,7-ben megtaláljátok, hogy *adjuk meg* az adót, a vámot, a TB járulékot, a nyugdíjjárulékot, a tiszteletet, akinek ez jár. Nem lenne szabad *negatívan* beszélnünk a vezetőkről, mert akkor *nem tudnak teljesíteni*. A negatív szavak rossz irányba terelik az ő munkájukat.

A bővülködésünknek a legnagyobb *akadálya* lehet az, ha az *adózás ellen* ágálunk. Hát, pedig a világban az emberek nagyon gyakran előhózzák ezt a témát. Az adózás elleni háborgás az *visszahat* a politikusokra, akik ezt a *pénzügyi rendszert* működtetik, amibe vagyunk mi is. Érdekes összefüggés!

Következésképpen szólt az Úr Kenneth Copelandhoz, amikor ő is morgolódott a különböző *adónemek* miatt. Azt mondta az Úr, hogy *fejezd be* az adózás miatti zsémbelődést. *Vidáman* fizesd, ahogy a tizedet és én *megáldom*.

És ezután a különböző adópénzek felett ugyanúgy elkezdtek *imádkozni*, mint a tizedért. És *áldás szállt* rájuk, mert ezt követően a számlájukat mindig határidőben ki tudták fizetni. Ez a *meglátás* kellene a világnak is. Gyakorlatilag az adózással *megáldjuk a kormányt*. A zúgolódást vessük el.

Mint ahogy olvastuk, az Ige szerint *imádkozni* szükséges a vezetőkért. A becsmélés helyett *hálát* kellene adni a munkájukért, és kiárasztani felettük Isten *bölcsességét*. Amikor Copeland *felhagyott* a zúgolódással, először is *bepillantást* kapott a politikai ügyekbe. Ez azért fontos, hogy akkor *konkrétan* lehet imádkozni valamilyen dologért, nemcsak úgy általában.

Másodsorban pedig *kijelentést* kapott Istentől.

Ebben látunk egy nagy igazságot: ha valaki *zúgolódik*, háborog, bármilyen dologban, akkor *nem hall* Istentől. *Bezáródnak* a szellemi fülek. És ha megfigyelitek azt, hogy akik kritizálós típusok, elégedetlenek, panaszkodók, azok *nem hallanak Istentől*. Nem lehet arra számítani, hogy ő hall Istentől.

Mert *eldugul* az a csatorna, amelyiken Isten tudna szólni az illetőhöz. Az elméje *folyton kattog*, mint régen a crossbar telefon volt. Amikor azt hallottuk a kagylóban, hogy tratata, tratata. Járt a gép, de nem kapcsolt. Ez egy nagyon *veszélyes* dolog. Az illető valószínűleg nem is ismeri fel.

Tehát ha valaki *világosságot* kap ebből, hogy a kritizálás, a zúgolódás, az elégedetlenség és a panaszkodás milyen kihatással van az ő szellemi életére, és ezt követően *felhagy* vele, akkor megjön a *kijelentés*, a megértés Isten Igéjéből. Így a *bővülködés* ismeretlen területei *táruhatnak* fel a hívők előtt. Nagyon érdekes dolog ez.

A polgári vezetőink Isten *szolgái*, mégpedig a *javunkra* rendelte őket az Úr, ezt írja a Római levél 13. fejezete. A *nehézségek* oka az, hogy a hívők *megvonják* a vezetőktől az *imatámogatást*.

Ha van valakinek *tartozása*, az lehet hitel, vagy pedig megkésett számla. Ha lejárt a fizetési határidő, akkor az onnantól kezdve az tartozás. Ezeket szükséges, hogy minél előbb *rendezzük*. Következésképpen tehetitek meg magatok is, mégpedig a Római levél 13,8 verse alapján, hogy senkinek semmivel ne tartozzatok. Ezt mondja az Ige.

Tedd a kezedet a csekkekre, és imádkozz így: *Atyám, ezeket a csekkeket a fiókba teszem, és hiszem, hogy Te kihúzol bennünket ebből a kutyaszorítóból. Beszólítom a szükséges összeget, a Jézus nevében, ami az adósság, vagy a csekk kifizetéséhez szükséges!*

És a múlt héten mondott ima kiváló erre is. Ámen! Kaptatok ma újat? Úgy látom, hogy csak pillogtok, mert az Úr adott valami újat, új meglátást. Ezt megköszönjük az Úrnak. A mai tanítás ezzel vége.

Imádkozni fogunk értetek, kezünket tesszük rátok. És ahogy Pesten voltunk tegnap, az Úr azt hozta az előljárónkon keresztül, hogy ma mindenki *gyógyultan megy haza!* Azóta is azt vallom meg, hogy én *gyógyultan jöttem el.* Függetlenül attól, hogy látom, vagy nem látom.

Te pedig megvallhatod ma, hogy amikor átlépek ezt a küszöböt, kilépek ebből a teremből, akkor én *gazdagon* megyek haza. Ez egy *döntés* kérdése a gondolkodásban.

A gyógyító kenet munkálkodik, és az Úr gyógyítja az izmokat, különösen a karizmokat, a csontokban van gyógyító kenet. Fájdalmak múlnak el, ízületekben munkálkodik az Úr. Ezen belül térdben, lábfejen.

És van egy érdekes kenet, a homlok területén a szem fölött. Homloküreg, fejfájás jöhet szóba. Jöjjetek hittel, imádkozunk értetek, és ti ragadjátok meg. Kenet pedig árad, és árad, és árad és hozza a szabadulást.

Jézus Szent nevében, *hitben* kijelentjük, hogy *szabadok* vagytok a hazug tünetektől! Szabad vagy az egészségügyi, és anyagi problémáktól, minden kötéstől. A családban békesség, egység és szeretet uralkodik, a Jézus nevében. Szolgálatod is szabad, nyitott ajtók és kapuk várnak a Jézus nevében.

A boldogságot és a szeretetet árasztjuk ki az otthonotok felé. A *kenet levágja* a problémákat, a láncokat, és a terheket, kötéseket. Szabadulást és *áttörést* hoz a Jézus nevében. Az Úr *megsokasítja az erődet*, és nem lankadsz, és nem csüggedsz a Jézus nevében.

Kezünket hittel rátesszük a kelmékre és *zsebkendőkre*, és az kenettel telik meg. Hálát adunk Uram, hogy a kereszten bevégezted a munkát, nekünk csak meg kell ragadni, és *birtokba* kell venni a *teljes körű megváltást*.

Köszönjük drága Úr Jézus, hogy a Szent Véred eltörölt minden vétket, múltat, hibát és mi szabadon mehetünk tovább. Köszönjük, hogy a Te *sebeid* által gyógyulást nyertünk, köszönjük a *megtört testedet*, ami által birtokolhatjuk az egészséget, és ezt megragadjuk, és birtokba vesszük. Uram minden dicsőség a Tiéd mindörökkön örökké. Ámen!

Összefoglaló az imakonferenciából: A mai időkben nagyon fontos *meditálni* az Igén, a megvallásokon túl. Az Igét megvallani szükséges, jó és fontos, de ezen túlmenően *elmélyedni* is szükséges benne. Az *Igén* való meditálás teszi nagyokká a szolgálatokat, mert így szinte az *Ige előfolyik* a tanítás, a prédikálás során.

Ennek az ellenkezője is igaz, hogy több pásztor már átköltözött az Úrhoz, mert *nem meditált* kellő mélységben az Igén. Akkor meg tudta volna ragadni a gyógyulását, ha *többet időzik* az Igével. A meditálás az *életmentő* is lehet ilyen tekintetben.

Nem a felekezetiünkbe tartozik, de újjászületett házaspárról van szó: egyszer a férj kereste a feleségét. Hol van az én feleségem? És benyit a fürdőszobába, s látja, ott ül és imádkozik nyelveken és a Biblia a kezében. Megkérdezi, hogy mit csinálsz itt?

Mondja, hogy ezt a számú Igét rágom, *emésztetem*, hogy lecsusszanjon a szellemembe, úgy hogy közbe, nyelveken imádkozom, mert több kijelentést szeretnék venni belőle. Így lehet az Igét *megrágni*. Ha van valamilyen rágósabb hús, akkor azt is tovább rágjuk.

Van egy érdekes dolog a Jézus születése kapcsán. Van itt egy párhuzam. Kétféle bárány létezett abban az időben. Az egyik bárány a legelőn levő *tenyészállat*, és volt a másik fajta bárány, az *áldozati bárány*. Azt tudjuk, hogy annak *tökéletesnek* kellett lenni.

Arra úgy vigyáztak, hogy mikor megszületett, akkor *bepólyázták* azt a kis bárányt, és berakták a jászolba, hogy nehogy egy karcolás is legyen rajta, mert az áldozati báránynak *sértetlennek* kellett lennie. Az Úr Jézusunk hogyan született meg? Ugyanígy. Bepólyázták és betették a jászolba. Azért – hasonlóképpen az előképhez –, hogy sértetlen legyen, ép legyen.

Ezt inkább szó szerint leírtam az imakonferencia anyagából, ott hangzott el: hogy aki nem tudja hallgatni, az is kapjon egy kis ízelítőt. Azt mondta az előljárónk, hogy: nem hiszem, hogy túl sok időnk lenne hátra. 2014-ben és 2015-ben kétszer lesz holdfogyatkozás, és egyszer napfogyatkozás.

Ezek ráadásul zsidó ünnepekre esnek. És ilyen még nem volt, hogy Húsvétra, illetve a sátoros ünnepre esett volna ez a bizonyos fogyatkozás. Ha visszatekintenek a múltba, akkor ezek az égi jelenségek háborúkat jelentenek.

A nap sötétté válik, az gyakorlatilag egy jel a világ számára. Röviden összefoglalva: rossz időket jeleznek ezek. Ezek *felkiáltó jelek*, nem a számunkra, hanem a világ számára.

A mi számunkra az *csodás*, hogy *itt lehetünk* ebben az utolsó időkorszakban, *imádkozhatunk* és *lelkeket menthetünk* meg. Ezzel kapcsolatban félelem ne legyen senkinek a szívében, mert a *megpróbáltatások* azok azt követően jönnek elő, miután mi elmentünk. Ezt már a régebben tanultuk is, 2011. végén.

Az *ima világnapja*: március 2. Annyira a szívemen van, hogy amikor megírok egy oldalnyi szöveget az imának a lényegéről, fontosságáról, és amit ma hallottatok, hogy a vezetőkért való imádkozás, illetve nem imádkozás milyen *hatással* van a gazdaságra. Elsősorban a vezetőkre, közvetve a gazdaságra.

Mi meg fogjuk hívni a helyi polgármestert, a képviselőket, ezért imádkozzatok, hogy máshol is tegyék ezt meg, mert ez egy nagy *áttörést* jelentene a vezetőkre nézve, hogy minél *több újjászületett* vezető legyen.

Ez van a szívemen, hogy ilyen erővel álljunk ennek neki. S ha a szíveteken van, akkor támogassátok imában. Ebből valami nagy dolog fog kijönni. Ezt az imanapot legalább évente egyszer, ezen a világnapon meg kellene tartani.

Nagy *ereje* van az imának, és ezt megértethetnénk a világgal is, vagy a más felekezethez tartozókkal is. És ezennel beszélítjük őket a Jézus nevében. Bennünket és a szolgálatunkat tegye kedvessé Úr!

Nemcsak bennünket, hanem az *Úr minden szolgáját* tegye kedvessé, hogy bejöjjenek ezekre az összejöveletekre. Ezt forgassátok a szívetekben, és ha az Úr ad egy személyt, akkor azt írjátok fel, hogy annak kell adni egy meghívót.

Ennek van egy *hordereje*. Milyen imákat imádkozunk? Az országért, a vezetőkért, a településekért, ezeknek feltétlenül benne kell lenni. Aztán a bölcsességes ima, mindenkinek szüksége van gyógyulásra, anyagi áldásra. Üdvösség imának mindenféleképpen benne kell lennie. És ami még előjön a Szellem vezetése által.

Szerintem ebben az ima-összejövetelben nagy dolog van elrejtve. A világ nyílik rá. Ahogy mondtam múltkor, amit a kórházban mondtak: én még ilyet nem hallottam, hogy egy asszony *így imádkozna*, *ő tudja*, miért imádkozott. Egy világi ember ezt *észrevette*. Ugyanezt észre fogják venni mások is, mert kiárasztjuk a hitünket ebben.

Amiben én a hitemet nagyon feszegetem kifelé, a *nagyobb terem*. Mert a növekedést szölte az előljárónk is, hogy háromszorosára növekedik a gyülekezet. Mert az utolsó időkben Isten ezen munkálkodik folyamatosan, hogy újabb és újabb emberek *szülessenek újjá*.

Megköszönjük Uram, hogy *vezeted* a Te fiaidat, és rád *hallgatnak*. Tied minden dicsőség Uram, mennyen és földön az Úr Jézus Krisztus Szent nevében. Ámen!

Egy bizonyosság: egyik pásztorunk menyének csak három hét van hátra, és meg lesz a második babájuk. A menyé kijelenti, hogy ő hogyan fog menni a kórházba. Hogy reggel elviszem a gyereket az óvodába, hogy arra ne legyen gond. És össze van készítve a kis motyó, és a délelőtti folyamán bemegy a kórházba, megszületik a második baba, és meglátogatnak.

Mondta az anyósa, hogy csak ez mellett maradj, mert ez egy *hitmegvallás*. A *képzelőerejével* elképzelte, hogy hogyan legyen. Maradj ezen. *Kitartani* a hitünk mellett, és ugyanazt mondani, ugyanazt vallani. Gyakorlatilag ő *megragadott* egy időpontot, egy helyzetet. És különben is a *hitünk alapján történik* minden. Hallelúja!

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.